

Fra redaksjonen

Dette dobbeltnummeret av *Barn* er et temanummer om *Barn og kulturmøter*. Temanummeret er samtidig *Barns* jubileumsnummer siden tidsskriftet er inne i sin 25. årgang dette året. I den anledning bringer vi innledningsvis et kort tilbakeblikk på *Barns* historie.

Tidsskriftet har tidligere utgitt temanumrene *Barn og kultur* (1990) og *Kulturformidling til barn* (1995). Dette temanummeret er av en annen karakter. Temanummeret fokuserer blant annet på barns opplevelser og forståelser av møter mellom barn som tilhører henholdsvis majoritets- og minoritetsbefolkningen. *Barn* har riktignok publisert en rekke enkeltstående artikler der minoritetsproblemer eller marginalisering har vært tema. Dette temanummeret favner bredere enn det disse artiklene gjør. Artiklene både videreutvikler nye teoretiske og metodiske innfallsvinkler, samt at de presenterer ny empiri.

Både begrepet etnisitet, men også andre begreper som minoritet, marginalisering eller flerkulturalitet er i bruk i dag, men tillegges ulike meninger. Som en innledning og til nærmere refleksjon har vi valgt å gjenoptrykke både et tidligere seminarinnlegg og en kronikk som begge handler om kulturmøter, men på svært ulike måter. Unni Wikans artikkel har tidligere inngått i en seminarrapport utgitt av Norsk senter for barneforskning, og sto senest på trykk i *Barn* nr. 1–2 1989. Den har tittelen *Bruk av straff i ulike kulturer: et antropologisk perspektiv*. Ole-Henrik Maggas kronikk med tittelen *Etnisitet – menneskets "dypstruktur"* er tidligere publisert i Aftenposten. Vi vil mene at den kunnskap og de refleksjoner som drøftes i henholdsvis seminarinnlegget av Unni Wikan og kronikken av Ole-Henrik Magga fortsatt har aktualitet. Vi står overfor en rekke nye og komplekse prosesser, prosesser som vi trenger mer innsikt i og debatt omkring, noe forfatterne her bidrar til.

Flere av artiklene i dette nummeret handler om møter mellom barn med ulik etnisk opprinnelse, i barnehage som i skole. Artiklene får fram både det vanskelige i slike møter, som for eksempel gutters nye, problematiske identitetsdannelse, men også nye muligheter. Artiklene trekker fram funn som gjør at vi i framtiden kan betrakte slike møter med ny innsikt.

Temanummeret består foruten det nevnte seminarinnlegget og kronikken, av tre fagfellevurderte artikler. Ut fra varierte og tverrfaglige faglige perspektiver der både barns og voksnes forståelse av kulturmøter i fortid og nåtid vektlegges, formilder de ny forskning. I den første artikkelen

tar Ketil Eide opp til drøfting *Enslige asylbarn og historiens tvetydighet*. Den har en historisk tilnærming til enslige asylbarns situasjon i Norge, barn som har en annerledes kulturell og etnisk bakgrunn, og som er flyktninger fra samfunn ofte preget av væpnede konflikter eller annen organisert vold. Han har undersøkt fire grupper av flyktningbarn som har kommet til Norge: Jødiske barn på 1930-tallet, ungarske barn i 1956, tibetanske barn i 1964 og de multi-etniske mindreårige flytningene fra 1990-tallet.

Den andre artikkelen er skrevet av danske Laura Gilliam. Den har tittelen *Ballade og muslimsk rettro som oppositionel kulturel form. Etniske minoritetsdrenge kulturkonstruktion i skolen*. Hensikten med artikkelen er å diskutere kritisk hvordan møter mellom elever med ulike bakgrunn arter seg i den danske skolen. Hun argumenterer for at den motkulturelle atferden hos innvandrerelever er skapt av migrasjons- og minoritetsmøter, ikke av deres kulturelle ballast.

I den tredje artikkelen med tittelen *Barn og foreldreroller hos "dem" og "oss"*, skrevet av Guro Korsnes Kristensen, er temaet forståelser av barn, barndom og foreldreroller. Forfatteren undersøker hvordan "de etnisk andres barn", og familiepraksiser kommer til uttrykk i en forsknings tekst om norsk familieliv. Artikkelen inneholder også Abids forestillinger om barn og foreldreroller.

Artikkelen *Kommunikativ kompetanse og dennes betydning for integrasjon*, forfattet av Ane Sætha, handler om språk og kulturell kompetanse i møte mellom minoritetslever og majoritetslever ved en norsk skole. Forfatteren konkluderer med at minoritetslever må lære norsk språk for å kunne kommunisere med majoritetslever og lærere. Majoritetslever og lærere på sin side må lære å kunne kommunisere med minoritetslever.

Til sist følger essayet *Å overse et barn. Om lek og samhandling i den flerkulturelle barnehagen* skrevet av Randi Evenstad, samt en bokanmeldelse av Trude Brita Nergård som handler om boka *Lokale liv. Fjerne forbindelser. Studier av børn, unge og migration* redigert av forfatterne Gilliam, Olwig og Valentin.

Vi ønsker våre lesere god lesning og en god jul!

Tora Korsvold